

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΜΑΪΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΤΑ ΣΥΜΑΪΚΑ

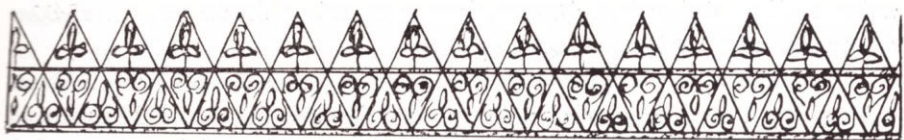
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΟΜΟΣ Γ'

ΑΘΗΝΑΙ
1977

† ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΧΑΒΙΑΡΑ

ΣΥΜΑ·Ι·ΚΑ ΜΗΤΡΩΑ ΚΑΙ ΕΠΩΝΥΜΑ

Κατά την περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας οἱ Συμαῖοι καὶ οἱ κάτοικοι τῶν ἄλλων νησιῶν τοῦ δωδεκανησιακοῦ συμπλέγματος, ἐκτὸς ἀπὸ τῇ Ρόδο καὶ τὴν Κῶ, ζοῦσαν κάτω ἀπὸ ἓνα ιδιόρρυθμο προνομιακὸ καθεστῶς. Καταβάλλοντας κάθε χρόνο στὸν Τοῦρκο κυρίαρχο ὀρισμένο χρηματικὸ ποσὸ —στὰ τουρκικὰ ἢ καταβολὴ αὐτὴ λεγόταν *μακτοῦ*— ἦταν ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ τοὺς φόρους καὶ τὶς ἄλλες τακτικὰς καὶ ἑκτακτὰς εἰσφορὰς, μὲ τὶς ὁποῖες ἐπιβαρύνονταν οἱ ἄλλοι ραγιάδες. Ἀλλὰ τὸ προνομιακὸ αὐτὸ καθεστῶς δὲν ἐξασφάλιζε μόνον φορολογικὴ ἀτέλεια. Παράλληλα, οἱ κάτοικοι τῶν προνομιοῦχων αὐτῶν νησιῶν εἶχαν καὶ πλήρη αὐτονομία καὶ αὐτοδιοίκηση¹.

Ὅμως ἡ αὐτονομία καὶ αὐτοδιοίκηση δημιουργοῦσαν ποικίλες ὑποχρεώσεις στοὺς ὑπεύθυνους κοινοτικὸς ἄρχοντες. Συγκεκριμένα, ὁ *Πρωτόγερος* τοῦ *Κοινοῦ* τῆς Σύμης, τῆς Δημαρχίας ὅπως θὰ λέγαμε σήμερα, ποὺ λεγόταν καὶ *Προεστός*, καὶ οἱ δώδεκα *Κριτάδες*, οἱ Δημοτικοὶ τοῦ Σύμβουλοι, γιὰ νὰ καταβάλλουν τὴ *μακτοῦ*², νὰ συντηροῦν τὰ σχολεῖα τοῦ νησιοῦ τους, νὰ ἐξασφαλίζουν τὴ δωρεὰν ἱατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη³ τῶν συμπολιτῶν τους κ.ἄ.δ., ἔπρεπε νὰ ἐξοικονομοῦν τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τοὺς σκοποὺς αὐτοὺς χρήματα.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πόρους ποὺ συνέβαλλε στὴν κάλυψη ἐνὸς μεγάλου μέρους τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἦταν ἡ λεγόμενη *καταβολή*· τὸ χρηματικὸ δηλαδὴ ποσὸ

1. Γιὰ τὸ προνομιακὸ αὐτὸ καθεστῶς ποὺ ἔσχυσε στὶς δώδεκα νῆσιες Σποράδες, οἱ ὁποῖες γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ λέγονταν καὶ «προνομιοῦχοι νῆσοι τοῦ Αἰγαίου», βλ.: J e a n n e S t e p h a n o p o l i, *Les îles de l'Égée, leurs privilèges*, Athènes 1912 καὶ Ἀλ. Ξ. Σ. Καρανικόλα, *Νῆσιες Σποράδες - Σελίδες ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῶν προνομίων τους*, Παρνασσός τ. II' (1971), τευχ. 3ον σσ. 423 - 449.

2. Γιὰ τὸ ὕψος τῆς *μακτοῦ* βλ. Ἀλ. Ξ. Σ. Καρανικόλα, ἔ.ἀ. σ. 424.

3. Γιὰ τὴν ὑγειονομικὴ περίθαλψη καὶ τὴν κοινωνικὴ προστασία γενικότερα στὴ Σύμη βλ. Σωτ. Ι. Ἀγαπητῆ δὲ, *Θεσμοὶ καὶ ἐξελίξεις εἰς τὴν Σύμην κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀκμῆς τῆς*, Τὰ Συμαῖκά, τ. Β' (1974) σσ. 24 - 26.

πού ο καθένας από τους ἐνήλικους ἄρρενες Συμαίους ὀφείλε νὰ καταβάλλει ὡς ἐτήσιο φόρο στὸ κοινοτικὸ ταμεῖο.

Ἀλλὰ τὸ ὕψος τῆς καταβολῆς ἦταν σχετικὸ καὶ ἀνάλογο μὲ τὸ εἰσόδημα τοῦ πολίτη. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ κάθε χρόνο ὁ Πρωτόγερος μὲ τὸ Γραμματικὸ τοῦ Κοινοῦ συνέτασσαν τὸ μητρώο, τὴ λεγόμενη Μάνα. Στὸ μητρώο αὐτὸ κατέγραφαν, κατὰ ἐνορίες, τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ποσὸ τῆς καταβολῆς ὅλων ὅσοι εἶχαν κριθεῖ ὅτι ἔπρεπε νὰ συμβάλουν μὲ τὴν εἴσφορά τους στὴν ἀντιμετώπιση τῶν κοινοτικῶν ἀναγκῶν. Γιατὶ στὴ Μάνα, πρέπει νὰ σημειωθεῖ, δὲν καταχωροῦσαν τοὺς γέροντες, τοὺς ἀπόρους, τοὺς ἀνικάνους γιὰ ἐργασία καὶ ἀπὸ τοὺς ἀγάμους ὅσους δὲν εἶχαν ἀκόμη πλησιάσει τὴν ἡλικία πούμποροῦσαν νὰ παντρευτοῦν.

Ἐνα τέτοιο μητρώο τοῦ ἔτους 1712 περιέχεται σὲ χειρόγραφο πού ἀπὸκειται στὸ «Κέντρον Συντάξεως Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσης τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν» καὶ φέρει τὸν ἀριθμὸ 80. Τὸ μητρώο αὐτό, ὅπως λέγει ὁ ἀνώνυμος συντάκτης του, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Συμαῖο λόγιό Δημοσθένη Χαβιαρᾶ¹, πού εἶχε διατελέσει γραμματέας τῆς Δημογεροντίας Σύμης μιὰ ὀλόκληρη πεντηκονταετία, ἀπὸ τὸ 1867-1919, τὸ ἀνακάλυψε στοὺς θόλους τῆς Μεγάλης Παναγιᾶς τοῦ Κάστρου² «μεταξὺ ὀλίγων λειψάνων ἐκ τῶν διαφόρων παλαιῶν ἐγγράφων» μέσα σὲ ἓνα κιβώτιο, πού τὸ ἔλεγαν «ὡς σεντούκα τῆς Παναγιᾶς», μέσα στὸ ὁποῖο φυλασσόταν τὸ Ἀρχεῖο τῆς Κοινότητος³.

Στὸ ἴδιο αὐτὸ χειρόγραφο ὁ συντάκτης του εἶχε περιλάβει καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ μητρώα τῆς Σύμης τῆς προεπαναστατικῆς περιόδου καὶ συγκεκριμένα τὸ μητρώο τοῦ 1815. Καὶ ὅπως σημειώνει ὁ ἴδιος, μὲ τὴν παράθεση τοῦ μητρώου αὐτοῦ θέλει νὰ βοηθήσει τὸ μελετητὴ «νὰ κρίνει περὶ τῆς διαφορᾶς ἥτις ἐπῆλθε» στὴ σύνταξη καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν μητρώων στὸν ἕναν αἰῶνα πού χωρίζει χρονικὰ τὰ δύο αὐτὰ μητρώα.

Ἐπιπλέον ὁ συντάκτης τοῦ χειρογράφου εἶχε καταρτίσει καὶ εἶχε περι-

1. «Ὅτι ὁ Δημοσθένης Χαβιαρᾶς εἶναι ὁ συντάκτης τοῦ χειρογράφου αὐτοῦ πού εἶχε ὑποβληθεῖ, μὲ μόνον διακριτικὸ τὴ ρῆση «Σπάρταν ἔλαχες; Ταύτην κόσμει», στὸ γλωσσικὸ διαγωνισμὸ πού εἶχε προκηρύξει τὸ ἔτος 1891 «ὁ ἐν Ἀθήναις Σύλλογος ὁ Κοραΐς», τὸ ἀπέδειξα μὲ τὸ εἰσαγωγικὸ σημεῖωμα πού εἶχα προτάξει, ὅταν παρουσίασα, πάλι ἀπὸ «Τὰ Συμαϊκά», τὸ πρῶτο κεφάλαιο τοῦ χειρογράφου αὐτοῦ, ἐκεῖνο μὲ τὸν τίτλο «Περιγραφή συμαϊκῆς οἰκίας». Βλ. Τὰ «Συμαϊκά», τ. Α' (1972) σσ. 181 - 182.

2. Ἐχει τὴν ἐπωνυμία Μεγάλη, γιὰ νὰ διακρίνεται ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὁμώνυμους ναοὺς, καὶ τὸ προσεπώνυμο τοῦ Κάστρου, ἐπειδὴ βρίσκεται μέσα στὴν Ἀκρόπολη, τὸ Κάστρο. Γιὰ τὸν ἐνοριακὸ αὐτὸ ναό, πού στὰ παλιὰ χρόνια ἦταν μετόχι τῆς σταυροπηγιακῆς μονῆς τοῦ Ταξιάρχῃ Μιχαὴλ τοῦ Ρουκουνιώτη, βλ. Σωτηρίου Καρανικολά, Τὰ σεβάσματα τῆς λατρείας τῶν Συμαίων, τ. Α' (1962) σσ. 41 - 56.

3. Γιὰ τὴν τύχη τοῦ Ἀρχείου αὐτοῦ βλ. Σωτηρίου Καρανικολά, ἔ.ἀ. σσ. 51 - 52.

λάβει, ως τελευταῖο μέρος τοῦ κεφαλαίου γιά τὰ συμαϊκά μητρῶα, Κατάλογο μέ τὰ συμαϊκά ἐπώνυμα, πού ὑπῆρχαν στά δύο αὐτά μητρῶα καί ἐξακολουθοῦσαν νά ἀκούονται στή Σύμη τὸ 1891, τότε δηλαδή πού ὁ Συμαῖος λόγιος εἶχε συντάξει τὸ χειρόγραφό του. Καί πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ὁ Δημοσθένης Χαβιαρᾶς καί γιά ἄλλους λόγους, πού ἔχουν σχέση μέ τή συγγραφική του ἐπίδοση, ἀλλά καί λόγω θέσεως ἦταν ὁ καταλληλότερος γιά νά παρουσιάσει ἔναν τέτοιο Κατάλογο.

Ὅμως πρέπει νά προστεθεῖ ὅτι, ἀφοῦ γιά τὴν ἔνταξη στὸν Κατάλογο ἦταν ἀνάγκη ὁ ἐντασσόμενος νά περιλαμβάνεται σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ δύο μητρῶα τῶν ἐτῶν 1712 καί 1815 καί ἐπιπλέον ἀφοῦ στά μητρῶα αὐτά, ὅπως ἦδη ἀνέφερα, δὲν περιλαμβάνονται ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἐνήλικοι Συμαῖοι τῶν ἐτῶν αὐτῶν, ἀφοῦ ἀπὸ τὴν καταβολὴ ἀπαλλάσσονταν οἱ ἄποροι καί μερικὲς ἄλλες κατηγορίες πολιτῶν, εἶναι εὐλόγο τὰ ἐπώνυμα τοῦ Καταλόγου νά μὴν ἀντιπροσωπεύουν τὸ σύνολο τῶν οἰκογενειῶν πού ζοῦσαν στή Σύμη στὸ τέλος τοῦ 19ου αἰώνα. Ἐνδεικτικὰ σημειῶνω ὅτι ἀπουσιάζουν τὰ ἐπώνυμα: Βολονάκη, Οἰκονόμου, Καρανικόλα, Διακογιάννη, Σκευοφύλακα, Κάλφα, Μακρῆ, ἐνῶ οἰκογένειες μέ τὰ ἐπώνυμα αὐτά ἦταν μόνιμοι κάτοικοι στή Σύμη τὴν ἐποχὴ πού εἶχε συνταχθεῖ ὁ Κατάλογος.

Γιὰ τὴν τελευταία αὐτὴ περίπτωσις ἡ ἐξήγησις πρέπει, νομίζω, νά ἀναζητηθεῖ στὸν ἀκόλουθο λόγο. Στὸ χρονικὸ διάστημα πού εἶχε μεσολαβήσει ἀπὸ τὴ συντάξει τῶν μητρῶων τῶν ἐτῶν 1712 καί 1815 ἕως τὴ συντάξει τοῦ Καταλόγου Χαβιαρᾶ στὰ 1891 τὰ ἐπώνυμα τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν πρέπει νά εἶχαν ἀντικατασταθεῖ μέ ἄλλα, δηλωτικὰ ἐπαγγέλματος (Κάλφας), ἐκκλησιαστικοῦ ὀφικίου (Σκευοφύλακας, Οἰκονόμος), βαθμοῦ ἱεροσύνης, χρώματος τοῦ προσώπου ἢ σωματικοῦ γνωρίσματος (Διακογιάννης, Καρανικόλας, Μακρῆς) κ.ἄ.δ. Τὰ ἀρχικὰ δηλαδή ἐπώνυμα τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, μέ τὰ ὅποια οἱ ἐνήλικοι ἐκπρόσωποί τους ἦταν γραμμένοι στὰ δημοτικὰ μητρῶα (τὶς Μάνες), ἀχρηστεύθηκαν στὸ μεταξὺ καί λησμονήθηκαν¹ μέ ἀποτέλεσμα ὁ Χαβιαρᾶς νά μὴν τὰ περιλάβει στὸν Κατάλογό του, ἀφοῦ δὲν ἦταν δυνατὸν σ' αὐτὸν νά κάμει τὴν ταύτισις τοῦ νέου μέ τὸ παλαιὸ ἐπώνυμο.

Τὸν Κατάλογο αὐτὸ ἔκρινα σκόπιμο νά τὸν παρουσιάσω ἀπὸ «Τὰ Συμαϊκά», πρῶτα γιά νά διασωθεῖ ἓνα μεγάλο μέρος ἀπὸ ἐπώνυμα τῶν συμαϊκῶν οἰκογενειῶν πού ἀποτελοῦσαν τὸ μόνιμο πληθυσμὸ τῆς Σύμης στὸ 18ο καί 19ο αἰὼνα καί ἐπιπλέον ἐπειδὴ νομίζω ὅτι ὁ Κατάλογος αὐτὸς εἶναι πολύτιμο ὑλικὸ γιά εἰδικοὺς μελετητές. Καί τέλος ἐπειδὴ ἐλπίζω νά δώσει νύξεις σὲ νέους Συμαῖους ἐπιστήμονες γιά περαιτέρω ἔρευνες καί μελέτες. Μὲ τίς ἴδιες ἄλλωστε σκέψεις εἶχα παρακαλέσει τὸν εἰδικὸ ἐπωνυμολόγο καί ἀγαπητὸ

1. Γιὰ τὸ λόγο ἀκριβῶς αὐτὸ δὲν μπορέσαμε οὔτε ἐγὼ οὔτε ὁ πατέρας μου νά βροῦμε τὸ ἀρχικὸ μας ἐπώνυμο.

φίλο κ. Γιάννη Θωμόπουλο νά μᾶς παρουσιάσει μελέτη του γιά τά συμαϊκά ἐπώνυμα, ὡς προέκταση τοῦ Καταλόγου Χαβιαρά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Σ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑΣ

Ο ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΣΥΜΑΪΚΩΝ ΕΠΩΝΥΜΩΝ¹

Ἀγαπητίδου ² (ἐκ τοῦ Χατζῆ Ἀγα-	Γιαννέσκου
πητοῦ Χατζῆ Ἰωάννου)	Γιαποῦ
Ἀγγελοῦς, τῆς	Γόμπου
Ἀγρίου	
Ἀμεραλλῆ	Διαμαντακιοῦ
Ἀντιμαχείτου	Διμελλιοῦ
Ἀπόκοττου	
Ἀράκλη (λόγιος τις τῆς οἰκογενείας	Ζάγκουρη
τὸ διώρθωσεν εἰς Ἡράκλη καὶ	Ζαννῆ
Ἡρακλείδης)	Ζουρούδη
Ἀρβανίτενας, τῆς	Ζωγράφου
Ἀρφαρά	
Ἀρχοντικοῦ	Καβάσιλα
Βαρελλεζῆ	Καχγονικόλα
Βαρσάμη	Κακακιοῦ
Βενιεμὶν	Καλαφατᾶ
Βεριοῦ	Καλλιάρου
Βλάχου	Καμένου
Βωβοῦ	Καντούνια
Γαλανοῦ	Καντσιλιέρη
Γένια	Καραγιάννη
Γερώλυμου (= Ἰερωνύμου)	Καραννίκη
Γιαλλούρας, τῆς	Καρναβᾶ
Γιανναρά	Καρπαθακιοῦ
	Κασσώτου

1. Τὸν παρουσιάζω ὅπως ἀκριβῶς εἶναι καταχωρισμένος στὸ χειρόγραφο.

2. Πρὶν ἀπὸ κάθε ἐπώνυμο ἐννοεῖται καὶ πρέπει νὰ προστίθεται τὸ ἀρσενικὸ ἄρθρο σὲ πτώση γενικῆ ἐνικοῦ: τοῦ Ἀγαπητίδου, τοῦ Ἀγρίου, τοῦ Ἀμεραλλῆ κ.ο.κ. Στὰ μητρωνυμικά ὅμως ἐπώνυμα πρέπει νὰ ἐννοηθεῖ τὸ ἄρθρο τῆς. Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς τὸ ἄρθρο σημειώνεται ὕστερα ἀπὸ τὸ ἐπώνυμο: Ἀγγελοῦς τῆς, Ἀρβανίτενας τῆς, κ.ο.κ. [σημ. τοῦ Διευθ. τῆς Ἐκδ.].

Καστάνια
 Καστρονῆ
 Κάτρη
 Κατριοῦ
 Κατσαρά
 Κατσικᾶ
 Κατσίλλη
 Κατσιμπράκη
 Κατσιμπρῆ
 Κατσουράκη
 Κατσουρενιοῦ
 Κατσούρη
 Καττιδενιοῦ
 Καυκιοῦ
 Καψῆ
 Κετσέ
 Κχιόρα
 Κκέλη καὶ Κκελακιοῦ
 Κλαδᾶ
 Κλαδάκη
 Κλαδιοῦ
 Κλάδου
 Κοζᾶ
 Κόκκινου
 Κολιοῦ
 Κοντίτση
 Κοντογιάννη
 Κοντοῦ
 Κοντούδη καὶ Κοντουδιοῦ
 Κορασάνη
 Κουγενιοῦ καὶ Κουενιοῦ
 Κούγια
 Κουγιοῦ
 Κουλλέπη
 Κουλούμπρη
 Κουλουμπρακιοῦ

Κουμμενῆ
 Κουνελλέ
 Κουτελλᾶ
 Κουτσουκιοῦ
 Κουφοῦ
 Κρομμυδᾶ
 Κυπριώτου
 Κωβιοῦ

Λαζῆ
 Λαμπριανοῦ
 Λάμπρου
 Λεβεντέρη
 Λεριᾶς, τῆς
 Λούππη
 Λυκοπάντη
 Λυριοῦ

Μαγκαφᾶ
 Μαλλιχροῦ
 Μανδραγοῦ (οὕτως ἐν ἐγγράφοις
 ἀντὶ Μανδραοῦ)

Μανιᾶ
 Μανταλιοῦ
 Μαντικοῦ
 Μαραβέλλια¹
 Μαργελλῆ καὶ Μαργελλιοῦ
 Μαργέλλου
 Μαρκόνιου
 Μαυρικίου ἢ Μαυρικιοῦ
 Μαύρου
 Μεγαλούδη
 Μελᾶ
 Μελεξενῆ καὶ Μελεξενιοῦ (ἐκ τοῦ
 Μελεξεληῖ)
 Μεληδώνη ἢ Μιληδώνη²

1. Εἰς ἐκ τῆς οἰκογενείας ταύτης, σπουδάσας τὴν Ἱατρικὴν ἐν Παταύῳ, ὑπεγράφετο Μαραβέλλιος.

2. Νομίζω ὅτι κατάγεται ἐξ ὁμωνύμου χωρίου τῆς Κρήτης.

Μιχαλαριᾶς, τῆς
Μιχαλούτσου
Μοσκάτου
Μόσκοβη
Μόσκου ἢ Μόσχου
Μουστάκη
Μπάρβα
Μπογιαζῆ

Νικολέττου
Νικόλη
Νικολίτση
Ντρῆ

Ξανθοῦ
Ξινιδῆ

Παμπακιᾶς, τῆς
Πανταζῆ
Πατενιώτου (= Πατμίου, ἐκ τοῦ
Πάτενος = Πάτμος)
Πάτρενας, τῆς
Πατροῦ
Πατσακιοῦ
Παφίτη (ἐκ Πάφου τῆς Κύπρου)
Περγαντῆ
Πετριοῦ
Πίλλιου¹
Πιπίλλενας, τῆς (ἐκ τοῦ Πιπιλ-
λιοῦ τῶν μητρῶων).

Πολαίου
Πολεμικοῦ
Πολίτη
Πουμπουριοῦ
Ππᾶ

Ραμοῦ

Ρουσακιοῦ

Σαραγᾶ
Σαρῆ
Σαλιάρη
Σιφωνιοῦ (ἐκ τῆς νήσου Σίφνου)
Σκιαθίτου (ἐκ τῆς νήσου Σκιάθου)
Σπανακιοῦ
Σπανοῦ
Συκαλλιοῦ
Συνόδη (ἐκ τοῦ ἐν τοῖς μητρῶοις
Συναδενοῦ)

Ταμπαζᾶ
Τολώρου
Τρουλλιοῦ
Τσαγκαρενιοῦ
Τσαλίχη
Τσάταρη (ἐκ τοῦ Τσατάρογλου καὶ
Τσαταράκη τῶν μητρῶων)
Τσατταλιοῦ
Τσίγγου

Φαλάμουκκα καὶ Χαλάμουκκα
Φακλῆ
Φασουλάρη
Φουκᾶ
Φραζῆ
Φωτάρας, τῆς

Χαβάζα
Χαβιαρᾶ
Χάη (ἐκ τοῦ Χάγῃ τῶν μητρῶων)
Χαζακιοῦ
Χαλιοῦ (ἐκ τοῦ Χάλῃ τῶν μητρῶων)
Χάλλαρη καὶ Χαλλαρενιοῦ καὶ Χαλ-
λαρακιοῦ

1. Σώζεται ἡ οἰκογένεια εἰς Καράμακκα, χωρίον μικρόν, ἀποικίαν Συμαίων, παρὰ τὸ Κυνὸς Σῆμα καὶ τὰ Λώρημα.

Χαρίτου
Χάσκα καὶ Χασκάκη καὶ Χα-
σκακιοῦ
Χατζῆ
Χατζῆ Ἀγαπητοῦ (γράφεται Ἀ-
γαπητίδου)
Χατζῆ Γεωργακιοῦ
Χατζῆ Κωνσταρᾶ

Χατζῆ Νικολιοῦ
Χατζῆ Σίμου (γράφεται Σιμωνίδου)
Χριστίνας, τῆς
Χρυσοχοῦ
Χωματᾶ
Χωριάτου
Ψύλλου

ΚΦ 77

